

Եղիշե Չարեանց

Քո դէմքը, թովչությունը դէմքիդ

Քո դէմքը, թովչությունը դէմքիդ,
Աչքերիդ լուսությունը անհուն
Ինչպէս, ինչ խոսքերով երգես,
Դու՛ ծափ, արբեցում, խնդում:
Դու վառ ծիծաղի մի հնչյուն
Դեպի իմ տխրությունը նետած,
Հոգիս տրփակեց մի գնչու
Երգում է՝ խենթացել է բախտից:

Արի՛, ծա՛փ գարկիր, հոգիս
Մատներիդ կարկաչում թող գնգա
Ինչքան ինձ քո բանտում փակես
Հոգիս սիրելու է քեզ այնքան: